

တရားမအထူးအယူခံမှ

တရားရုံးချုပ်၊ ဒုတိယတရားသူကြီးချုပ် ဦးထွန်းထွန်းဦး၊
တရားသူကြီးများဖြစ်ကြသော ဦးမြင့်သိန်းနှင့်
ဦးဟန်ရှိန်တို့ရွှေ့တွင်

ဦးဇော်ဝင်းပါ ၂

နှင့်

ကိုနောက်ဝင့်နောက်ပါ ၃ *

+ ၂၀၁၀

ခပြုလ

၉ ရက်

ဒီကရီ အတည်ပြုရာတွင် ဒီကရီတွင် မပါရှိသည် မြေနှင့်
အဆောက်အအိများကိုပါ တရားနိုင်ကပိုမိုရရှိသွားရာ
ယင်းပိုမိုရရှိသွားသော မြေနှင့်အဆောက်အအိများကို
ပြန်ရရန် တရားရုံးများက သီးခြားတရားတစ်ထုံးစွဲဆို
ခွင့်မရှိဘဲ အရိမှိုတွင်သာ လျှောက်ထားရခြင်း။

ဆုံးဖြတ်ချက်။ ။ ဦးဇော်ဝင်းတို့မြေကွက်အမှတ် ၄၆-၅ မှ ဖယ်ရှား
ခံရသည်ဆိုခြင်းမှာ မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၏တရားမလောက်မှုအမှတ်
၁/၂၀၀၅ အမှုနှုန်းဒီကရီတွင်ဖြစ်စေ အပ်ဝရမ်းတွင်ဖြစ်စေ မပါရှိသော
မြေကွက်နှင့်အဆောက်အအိများကိုပါ တရားရုံးဦးဇော်ဝင်းတို့
ကိုယ်တိုင်က ဖယ်ရှားပေးလိုက်၍ ဘီလစ်က လက်ရောက်ပေးအပ်ရာ

* ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ တရားမအထူးအယူခံမှုအမှတ် ၃၆။

+ ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ တရားမပြင်ဆင်မှုအမှတ် ၁၇၃ တွင် ချမှတ်သော
၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၂၄ ရက်စွဲပါ တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး)
၏ စိရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို အထူးအယူခံမှု။

၂၀၁၀
ဦးဇော်ဝင်း
ပါ ၂

နှင့်
ကိုနောင်ဝင့်နောင်
ပါ ၃

တရားနိုင်များဖြစ်သော ကိုနောင်ဝင့်နောင်တို့က ပိုမိုရလိုက်ခြင်း
ကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃ (၁) တွင် “ဒီကရိချမှတ်ခဲ့သည့်အမှုမှ အမှုသည်များအကြားတွင်ဖြစ်စေ၊ ငါးတို့၏အခွင့်အရေးဆက်ခံသူတို့အကြားတွင်ဖြစ်စေ ဒီကရိအတည်ပြုခြင်း သို့မဟုတ် ဒီကရိအရပေးဆပ်ခြင်း သို့မဟုတ် ဒီကရိကို ကျေအေးပြောင့်အောင် ပြုခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပေါ်ပေါက်သောပြုသုနာ အရပ်ရပ်ကို ဒီကရိအတည်ပြုသည့်တရားရုံးက ဆုံးဖြတ်ရမည်။သီးခြားတရားမမှုတွင် အဆုံးအဖြတ်မပြုရ” ဟု ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

အရိမှပြုလုပ်ရန် တရားနိုင်သည် ဒီကရိတွင်မပါသောမြေကို ယူခြင်း၊ ဒီကရိတွင်ဖော်ပြထားသည်ထက်ပို၍ယူခြင်းပြုလျှင် တရားရုံးသည် မြေကိုပြန်ရရန် ယင်းအရိမှု၏ပင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၃ အရ လျှောက်ထားရမည်ဖြစ်ပြီး ထိုသို့ မှားယွင်း ပေးလိုက်မိသော မြေကိုပြန်ရရန် သီးခြားတရားတစ်ထုံး မစွဲဆိုနိုင်။

သို့ဖြစ်ရာ ဦးဇော်ဝင်းတို့က ငါးတို့လက်လွှတ်ခဲ့ရသော မြေကွက်နှင့်မြေကွက်ပေါ်ရှိ အဆောက်အအိများ ပြန်လည်ရရှိရန် အတွက် မူလအရှိမှုတွင်လျှောက်ထားခြင်းမပြုဘဲ သီးခြားတရားတစ်ထုံးစွဲဆိုပါက မည်ကဲ့သို့သော စွဲဆိုမှုမျိုးဖြစ်သည်ဖြစ်စေ၊ စွဲဆိုခွင့်မရှိဘဲ စွဲဆိုရာရောက်သကဲ့သို့ ယင်းစွဲဆိုမှုအပေါ် တရားရုံးမှားက အဆုံးအဖြတ်ပြုခြင်း၊ အနိုင်ဒီကရိချမှတ်ပေးခြင်းပြုနိုင်မည်မဟုတ်ချေ။

အယူခံတရားလိုများအတွက် - ဦးထွန်းအောင်ကျော်

တရားရုံးချုပ်ရွှေ့နေ

အယူခံတရားပြိုင်များအတွက် - ဦးဇော်

တရားရုံးခာ်ပေးရေးနေ

မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၏တရားမကြီးမှုအမှတ် ၃၂၄/၂၀၀၇ တွင် အယူခံတရားလို့ဦးလောင်းတို့မောင်နှမ ၂ ဦးက အယူခံတရားပြိုင်ကိုနောင်ဝင့်နောင်တို့မောင်နှမ ၃ ဦးအပေါ် သီးခြားသက်သာခွင့်ဥပဒေပုဒ်မ ၉ အရ လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးခဲ့သော ဥပစာကိုပြန်ရလို့မှုစွဲဆိုရာ အနိုင်ဖိကရီရရှိသည်။

ထို့ဖိကရီအပေါ် ကိုနောင်ဝင့်နောင်တို့က တရားရုံးချုပ်(မန္တလေး)၏ တရားမပြိုင်ဆင်မှုအမှတ် ၁၃၃/၂၀၀၈ ကို တင်သွင်းခဲ့ရာ တရားရုံးချုပ်(မန္တလေး)က ပြိုင်ဆင်မှုကို ခွင့်ပြုပြီး မူလရုံး၏ စီရင်ချက်နှင့်ဖိကရီကို ပယ်ဖျက်ကာ မူလမှုကို စရိတ်နှင့်တကွ ပလပ်ခဲ့သည်။

ထိုအခါ ဦးလောင်းတို့က တရားရုံးချုပ်(မန္တလေး)၏တရားမအထွေထွေလျှောက်လွှာ (အထူး) အမှတ် ၃၉/၂၀၀၉ ကို တင်သွင်းခဲ့ရာ တရားရုံးချုပ်(မန္တလေး)က အောက်ပါ ပြဿနာဖြင့် အထူးအယူခံဝင်ခွင့်ပြုခဲ့သည်-

“ တရားရုံးချုပ်(မန္တလေး)က မူလရုံးတရားလိုများသည် ဦးပိုင် ၄၆-၉ မြေနှင့်မြေပေါ်ရှိအဆောက်အအီတို့နှင့် စပ်လျဉ်း၍ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်း ၁၀၀ နှင့် နည်း ၁၀၃ တို့အရ လျှောက်ထားခဲ့ခြင်းမရှိဘဲ သီးခြားသက်သာခွင့်အက်ဥပဒေပုဒ်မ ၉ အရ ပြန်လည်လက်ရောက်ရရှိရန် စွဲဆိုခြင်းသည် ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၉ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့် ညီညွတ်မှုရှိသည်ဟု မဆိုသာကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည် ဥပဒေအရ မှန်ကန်မှုရှိ မရှိ

တရားရုံးချုပ်(မန္တလေး)က မူလရုံးတရားလိုများသည် ဦးပိုင် ၄၆-၉ မြေနှင့်မြေပေါ်ရှိအဆောက်အအီတို့အပေါ်မှ ဥပဒေလမ်းကြောင်းအတိုင်းမဟုတ်ဘဲ (other wise than in due course of law) ဖယ်ရှားခဲ့ရခြင်း

မဟုတ်ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်ကြောင်း ကောက်ယူသုံးသပ်၍ မူလ
မူကို ပလပ်ခဲ့ခြင်းမှာ အမှုတဲ့ပါ အချက်အလက်များနှင့်
ညီညွတ်ခြင်းရှိ မရှိ။ ”

မန္တလေးမြို့၊ ချမ်းအေးသာစံမြို့နယ်၊ ပြည်ကြီးပျော်ဘွယ်
အရှေ့ရပ်၊ အကွက်အမှတ် ၂၅၄ မှ ဦးပိုင်အမှတ် ၄၆-၉ မြေကွက်
သည် ဦးပိုင်အမှတ် ၄၅ မြေကွက်နှင့်တစ်ဆက်တစ်စပ်တည်းရှိနေပြီး
ဦးပိုင်အမှတ် ၄၅ ပေါ်တွင်အိမ်မကြီးတည်ရှိကာ ဦးပိုင်အမှတ်
၄၆-၉ ပေါ်တွင် ယင်းအိမ်မကြီး၏ မီးဖို့ချောင်း၊ ရေချိုးခန်း၊ အိမ်သာ
အဆောက်အအိုတို့တည်ရှိသည်။ ကိုနောင်ဝင့်နောင်တို့မောင်နှမ
၃ ဦးက ဦးလောင်းတို့မောင်နှမ ၂၉/၂၀၀၃ တွင် လက်ရောက်ရရန်စွဲဆို၍
အနိုင်ရရှိခဲ့သောအမှုမှာ ဦးပိုင်အမှတ် ၄၅ မြေကွက်နှင့် ယင်းမြေပေါ်ရှိ
ပင်မနေအိမ်အဆောက်အအိုသာဖြစ်သည်။ ယင်းတရားမကြီးမှုမှ
အနိုင်ဖိကရိကိုအတည်ပြုသော မန္တလေးတိုင်းတရားရုံး၊ အော်မြူအမှတ်
၁/၂၀၀၅ တွင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်း ၃၅ အရ
ထုတ်ဆင့်ခဲ့သော အပ်ဝရမ်းတွင် ဦးလောင်းတို့က ကိုနောင်ဝင့်နောင်
တို့အား လက်ရောက်ပေးအပ်ရမည့်မြေနှင့်အဆောက်အအီးမှာ ဦးပိုင်
အမှတ် ၄၅ မြေကွက်နှင့်ယင်းမြေကွက်ပေါ်ရှိပင်မနေအိမ်အဆောက်
အအိုသာဖြစ်သည်။ သို့သော် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးမှ ဘီလစ်က
ထိုအပ်ဝရမ်းကို အတည်ပြုဆောင်ရွက်သောအခါ ဦးပိုင်အမှတ် ၄၅
မြေကွက်နှင့် ယင်းမြေကွက်ပေါ်ရှိလူနေပင်မအဆောက်အအိုသာမက
ဦးပိုင်အမှတ် ၄၆-၉ မြေကွက်နှင့်မြေကွက်ပေါ်ရှိမီးဖို့ချောင်း၊ ရေချိုး
ခန်း၊ အိမ်သာ အစရှိသည့်အဆောက်အအိုများကိုပါ ဦးလောင်းတို့က
ဖယ်ရှားထွက်ခွာသွားရာ ကိုနောင်ဝင့်နောင်တို့က ဒီကရိတွင်မပါသည့်
ဦးပိုင်အမှတ် ၄၆-၉မြေကွက်နှင့်မြေကွက်ပေါ်ရှိမီးဖို့ချောင်းရေချိုးခန်း၊

အိမ်သာအစရှိသည်တို့ကိုပါ ရရှိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဆိုခဲ့သည်
ယင်းအချက်များမှာ မူလမှုအဆိုအချေများနှင့် နှစ်ဖက်
သက်သေခံချက်များအရ ထင်ရှားပြီး အငြင်းမပွားနိုင်ချော်။

ထိုအခြေအနေတွင် မန္တလေးတိုင်းတရားရုံးက သီးခြား
သက်သာခွင့်ဥပဒေပုံးမ ၉ အရ လက်လွှတ်ဖြစ်ခဲ့ရသော ဦးပိုင်
အမှတ် ၄၆-၈ မြှုကွက်နှင့်မြှုပေါ်ရှိ ဖီးဖို့ချောင်း ရေချိုးခန်း၊ အိမ်သာ
အဆောက်အအုံများ လက်ရောက်ရရှိရန် ဦးလောင်းတို့ စွဲဆိုသော
မူလမှုတွင် သီးခြားမြှုကွက်၊ သီးခြားအဆောက်အအုံများဖြစ်၍၍
ဦးလောင်းတို့က တရားဥပဒေအရမဟုတ်ဘဲ မိမိသဘောဆန္ဒနှင့်
ဆန္ဒကျင်ဖယ်ရှားခံရပြီး လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဆိုကာ စွဲဆို
သည့်အတိုင်း ဒီကရီရထိကြောင်း စီရင်ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုအမှုနှင့်စပ်လျဉ်း၍ တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး) က ပြင်ဆင်
မှုတွင် မူလရုံးတရားလို့များစွဲဆိုသောအမှုမှာ တရားရုံးဒီကရီအရ
တရားပြုပိုင်များရရှိထားသည့်အဆောက်အအုံ၏အစိတ်အပိုင်းများဖြစ်ကြောင်း၊
ဦးလောင်းတို့ဖယ်ရှားခံရမှုမှာ သီးခြားသက်သာခွင့်ဥပဒေပုံးမ ၉ တွင်
ပြုဌာန်းထားသကဲ့သို့ ဥပဒေလမ်းကြောင်းအတိုင်းမဟုတ်ဘဲ ဖယ်ရှားခံ
ရခြင်းမျိုးမဟုတ်ကြောင်း၊ ဦးလောင်းတို့စွဲဆိုသော လက်ရောက်
ပြန်လည်ရရှိရန်စွဲဆိုမှုမှာ သီးခြားသက်သာခွင့်ဥပဒေပုံးမ ၉ ပါပြုဌာန်း
ချက်နှင့်ညီညွတ်မှန်ကန်မှုရှိနေသည်ဟုမဆိုသာကြောင်း၊ သီးခြား
သက်သာခွင့်ဥပဒေပုံးမ ၉ အရ စွဲဆိုမှုမှာ တရားရုံး၏ယန်ရားအရ
မဟုတ်ဘဲ မရွှေ့မပြောင်းနိုင်သောပစ္စည်းမှဖယ်ရှားခံရသူက စွဲဆို
သောအမှုကိုသာ ရည်ညွှန်းကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ မူလရုံးက ဦးလောင်း
တို့ စွဲဆိုသည့်အတိုင်း ဒီကရီချုပ်ပေးခဲ့ခြင်းမှာ မှားယွင်းကြောင်း
စသည်ဖြင့်သုံးသပ်ဆုံးဖြတ်ကာ မူလရုံး၏စီရင်ချက်နှင့်ဒီကရီကို
ပယ်ဖျက်ပြီး မူလမှုကို စရိတ်နှင့်ပလ်ပေးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဦးလောင်း
၅၂
နှင့်
ကိန္ဒာင်ဝင့်နောင်
၅၃

အယူခံတရားလိုတို့ရှုံးနေက လျှောက်လဲရာတွင် မန္တလေး
တိုင်းတရားရုံးမှ လက်ထောက်ဘိလစ်ဖြစ်သူပြိုင်ပြ (၁) ဦးစီးနိုင်နှင့်
မန္တလေးမြို့တော်စည်ပင်သာယာရေးကော်မတီ မြို့ပြီမြေယာဌာနမှ
လိုပြ (၃) ဦးစံလိုင်တို့၏ထွက်ဆိုချက်များ၏ ဦးပိုင် ၄၅ မြေကွက်နှင့်
ယင်းမြေကွက်ပေါ်ရှိအဆောက်အဦးကိုအပ်နှင့်ရာတွင် တစ်ဆက်
တစ်စပ်တည်းရှိ ဦးပိုင်အမှတ် ၄၆-၄ မြေကွက်နှင့်ယင်းမြေကွက်ပေါ်ရှိ
အဆောက်အဦးများပါဝင်ခြင်းမရှိဟုထွက်ဆိုထားကြကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍
ထိုသို့ အပ်နှင့်ခြင်းမပြုသောမြေကွက်နှင့် မြေကွက်ပေါ်ရှိ
အဆောက်အဦးများကိုပါ တရားနိုင်ကိုနောင်ဝင့်နောင်တို့က
လက်ရောက်ရယူလိုက်ခြင်းသည် ဦးလောင်းတို့အား တရားဥပဒေ
လမ်းကြောင်းအတိုင်းမဟုတ်ဘဲ ဖယ်ရှားခံရစေခြင်းပင်ဖြစ်ကြောင်း၊
ထိုအပြင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁ နည်း ၁၀၀ နှင့် ၁၀၃
တို့အရ တရားတစ်ထုံးစွဲဆိုနိုင်သူများမှာ တရားရုံးမဟုတ်သော အခြား
သူများဖြစ်ကြောင်း၊ တရားရုံးဖြစ်သောဦးလောင်းတို့က ဆိုခဲ့သည့်
နည်း ၁၀၀ နှင့် ၁၀၃ တို့အရ မစွဲဆိုနိုင်သဖြင့် သီးခြားသက်သာခွင့်
ဥပဒေပုဒ်မ ၉ အရ စွဲဆိုခွင့်ရှိမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ပြင်းချက်များ
အပေါ် အယူခံတရားလိုများဘက်သို့ အသာပေးပြုဆိုပေးသင့်
ကြောင်း လျှောက်လဲသည်။

အယူခံတရားပြိုင်တို့၏ရှုံးနေက လျှောက်လဲရာတွင်
တရားနိုင်ကိုနောင်ဝင့်နောင်တို့က လျှောက်ထားရရှိခဲ့သော အပ်ဝရမ်း
အရမြေကွက်နှင့်အဆောက်အဦးမှာ ဦးပိုင်အမှတ် ၄၅ မြေကွက်နှင့်
ယင်းမြေကွက်ပေါ်ရှိ ပင်မနေအိမ်အဆောက်အဦးဖြစ်ကြောင်း၊
ဘိလစ်က အပ်ဝရမ်းအတည်ပြုဆောင်ရွက်သည့်အခါ တရားရုံး
ဦးလောင်းတို့က ဦးပိုင်အမှတ် ၄၅ မြေကွက်နှင့် ယင်းမြေကွက်ပေါ်ရှိ
ပင်မနေအိမ်အဆောက်အဦးသာမက တစ်ဆက်တစ်စပ်တည်း

ဦးလောင်း
ပါ ၂
နှင့်
ကိုနောင်ဝင့်နောင်
ပါ ၃

ဘတ်တံတိုင်းကာရံထားမှုတစ်ခုတည်းအတွင်းရှိ ဦးပိုင်အမှတ် ၄၆-၉ မြေကွက်နှင့် ယင်းမြေကွက်ပေါ်မှ ပင်မနေဖိမ် အဆောက် အဦး၏ မီးပို့ချောင်း၊ ရေချိုးခန်း၊ အိမ်သာအဆောက်အဦးတို့မှပါ အသာ တကြည် စွဲက်ခွာပေးလိုက်ခြင်းသာဖြစ်ကြောင်း၊ ကိုနောင်ဝင့်နောင် တို့က တရားဥပဒေလမ်းကြောင်းအတိုင်းမဟုတ်ဘဲ ဦးလောင်းတို့အား မတရားဖယ်ရှားခဲ့ခြင်းမရှိကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ဦးလောင်းတို့က သီးခြား သက်သာခွင့်ဥပဒေပုဒ်မ ၉ အရ စွဲဆိုခွင့်မရှိကြောင်း၊ ပိုင်ဆိုင်မှုကို အကြောင်းပြု၍ စွဲဆိုမည်ဆိုပါကလည်း ငှါး ၄၆-၉ မြေကွက်နှင့် မြေကွက်ပေါ်ရှိ အဆောက်အဦးအစိတ်အပိုင်းများကို ငှါးတို့ပိုင်ဆိုင် ခြင်းမရှိ၍ မစွဲဆိုနိုင်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့် ၂၁၊ နည်း ၁၀၀ နှင့် ၁၀၃ တို့အရလည်း စွဲဆိုခွင့်မရှိကြောင်း၊ ထိုနည်း ဥပဒေများအရ စွဲဆိုပါကလည်းတရားရှုံးမဟုတ်သူတို့ကသာ စွဲဆိုခွင့် ရှိသဖြင့် ဦးလောင်းတို့က စွဲဆိုနိုင်မည်မဟုတ်ကြောင်း၊ သို့ဖြစ်၍ ပြသနာများအပေါ် အယူခံတရားပြိုင်များဘက်သို့ အသာပေး ဖြေဆို၍ ဤအထူးအယူခံမှုကို ပလပ်သင့်ကြောင်း လျောက်လဲတင်ပြသည်။

ဦးလောင်းတို့မြေကွက်အမှတ် ၄၆-၉ မှ ဖယ်ရှားခံရသည် ဆိုခြင်း မှာ မန္တလေးတိုင်းတရားရှုံး၏ တရားမဏေရှိမှုအမှတ် ၁/၂၀၀၅ အမှု၌ ဒီကရီတွင်ဖြစ်စေ၊ အပ်ဝရမ်းတွင်ဖြစ်စေ မပါရှိသောမြေကွက် နှင့် အဆောက်အဦးများကိုပါ တရားရှုံးဦးလောင်းတို့ကိုယ်တိုင်က ဖယ်ရှားပေးလိုက်၍ ဘီလစ်က လက်ရောက်ပေးအပ်ရာ တရားနိုင် များဖြစ်သော ကိုနောင်ဝင့်နောင်တို့က ပိုမိုရလိုက်ခြင်းကြောင့်ပင် ဖြစ်သည်။

တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေပုဒ်မ ၄၇ (၁) တွင် “ ဒီကရီချုမှတ် ခဲ့သည့်အမှုမှ အမှုသည်များအကြားတွင်ဖြစ်စေ၊ ငှါးတို့၏အခွင့် အရေးဆက်ခံသူတို့ အကြားတွင်ဖြစ်စေ ဒီကရီအတည်ပြုခြင်း

ဦးလောင်း
၅၂၂
နှင့်
ဘိန္ဒာလောင်းနှင့်နောင်
၅၃၃

သို့မဟုတ် ဒီကရီအရပေးဆပ်ခြင်း သို့မဟုတ် ဒီကရီကို ကျေအေး ပြော်မြိမ်းအောင်ပြုခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ပေါ်ပေါက်သောပြဿနာ အရပ်ရပ်ကို ဒီကရီအတည်ပြုသည့်တရားရုံးက ဆုံးဖြတ်ရမည်။ သီးခြားတရားမမှုတွင် အဆုံးအဖြတ်မပြုရ ”ဟူ ပြဋ္ဌာန်းထားသည်။

မောင်ကြယ်ပါ-၃ နှင့် မဇမေပါ-၂စီရင်ထုံး^(၁) အရီမှူ ပြုလုပ်ရာ၌ တရားနိုင်သည် ဒီကရီတွင်မပါသောမြေကိုယူခြင်း၊ ဒီကရီ တွင်ဖော်ပြထားသည်ထက်ပို၍ ယူခြင်းပြုလျှင် တရားရုံးသည် မြေကို ပြန်ရရန် ယင်းကရီမှုပြုပင် တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေ ပုဒ်မ ငါ့ အရ လျှောက်ထားရမည်ဖြစ်ပြီး ထိုသို့ များယွင်း ပေးလိုက်မိသောမြေကို ပြန်ရရန် သီးခြားတရားတစ်ထုံး မစွဲဆိုနိုင်ကြောင်း ထုံးဖွဲ့ထားသည်။

သို့ဖြစ်ရာ ဦးလောင်းတို့က ငှင်းတို့လက်လွှတ်ခဲ့ရသော မြေကွက်နှင့်မြေကွက်ပေါ်ရှိအဆောက်အအိများ ပြန်လည်ရရှိရန် အတွက် မူလကရီမှုတွင် လျှောက်ထားခြင်းမပြုဘဲ သီးခြား တရား တစ်ထုံး စွဲဆိုမည်ဆိုပါက မည်ကဲ့သို့သော စွဲဆိုမှုမျိုးဖြစ်သည်ဖြစ်စေ စွဲဆိုခွင့်မရှိဘဲ စွဲဆိုရာရောက်သကဲ့သို့ ယင်းစွဲဆိုမှုအပေါ် တရားရုံး များက အဆုံးအဖြတ်ပြုခြင်း၊ အနိုင်ဒီကရီချုပ်ပေးခြင်း ပြနိုင်မည် မဟုတ်ချေ။

သို့ဖြစ်ရာ ဦးလောင်းတို့ စွဲဆိုသောအမှုများ စွဲဆိုခွင့်မရှိဘဲ စွဲဆိုခြင်းဖြစ်၍ ယင်းစွဲဆိုမှုအပေါ် အနိုင်ဒီကရီချုပ်ပေးနိုင်မည် မဟုတ်ချေ။

ထိုကြောင့် ပြဿနာများအပေါ် အောက်ပါအတိုင်းဖြေဆို၍ ဤအထူးအယူခံမှုကို စရိတ်နှင့်တကွ္း ပလပ်သည်-

(၁) Maung Kye and two Vs Ma E May and one,

“တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး) က မူလရုံးတရားလိုများ
သည် ဦးပိုင် ၄၆-၊ မြန်မြေပေါ်ရှိအဆောက်အဦးတို့နှင့်
စပ်လျဉ်း၍ တရားမကျင့်ထုံးဥပဒေအမိန့်၊ ၂၁၊ နည်း ၁၀၀
နှင့်နည်း ၁၀၃ တို့အရလျောက်ထားခဲ့ခြင်းမရှိဘဲ သီးခြား
သက်သာခွင့်ဥပဒေပုဒ်မ ၉ အရ ပြန်လည်လက်ရောက်
ရရှိရန်စွဲဆိုခြင်းသည် ယင်းဥပဒေပုဒ်မ ၉ ပါ ပြဋ္ဌာန်းချက်နှင့်
ညီညွတ်မှုရှိသည်ဟုမဆိုသာကြောင်း ဆုံးဖြတ်ခဲ့ခြင်းသည်
ဥပဒေအရ မှန်ကန်မှုရှိပါကြောင်း။

တရားရုံးချုပ် (မန္တလေး) က မူလရုံးတရားလိုများ
သည် ဦးပိုင် ၄၆-၊ မြန်မြေပေါ်ရှိအဆောက်အဦးတို့ပေါ်မှ
ဥပဒေလမ်းကြောင်းအတိုင်းမဟုတ်ဘဲ (other wise than
in due course of law) ဖယ်ရှားခဲ့ရခြင်းမဟုတ်ဟု
ဆိုရမည်ဖြစ်ကြောင်း ကောက်ယူသုံးသပ်၍ မူလမှုကို ပလပ်
ခဲ့ခြင်းမှာ အမှုတွဲပါ အချက်အလက်များနှင့်ညီညွတ်ခြင်း
ရှိပါကြောင်း”

ရွှေ့နေခ ကျပ် ၃၀၀၀/- သတ်မှတ်သည်။